

ZWIERZĘTA POLSKI

Autor: Oskar Hędzlik

Klasa: 5d

SPIIS PREZENTACJI :

1. Tytuł
2. Spis slajdów
3. Niedźwiedź brunatny
4. Żubr europejski
5. Norka europejska
6. Ryś euroazjatycki
7. Jeż europejski
8. Wilk europejski
9. Wiewiórka pospolita
10. Bóbr europejski
11. Foka szara
12. Koza północna
13. Szop pracz
14. Jenot
15. Dziękuję za uwagę !

Niedźwiedź brunatny

Niedźwiedź brunatny – gatunek drapieżnego ssaka z rodziny niedźwiedziowatych.

Zamieszkuje Azję, Europę Północną i Amerykę Północną. Nie jest zagrożony wyginięciem.

Sierść niedźwiedzia brunatnego ma barwę ciemnobrązową, choć u niektórych podgatunków może być jaśniejsza.

Długość życia wynosi do 30-40 lat w stanie dzikim, do 50 lat w niewoli.

Jest wszystkożerny.

Żywi się nasionami, grzybami, dżdżownicami, ślimakami, jajami ptaków, miodem, poluje także na zwierzynę leśną, łowi też ryby. Środowisko życia stanowią puszcze, tajga oraz zalesione rejony górzyste.

shutterstock.com • 1217157787

Żubr europejski

Żubr europejski

- gatunek łozyskowca z rodziny wołowatych, rzędu parzystokopytnych. Prawie połowa polskiej wolnej populacji skupiona jest w Puszczy Białowieskiej, ponadto dzikie żubry w Polsce spotkać można w Bieszczadach, Puszczy Knyszyńskiej, Puszczy Boreckiej. Stanowi największy gatunek ssaka lądowego w Europie.

Norka europejska

Norka europejska- to gatunek ssaka z rodziny łasicowatych, dawniej spotykany w całej Europie. Poluje na małe ssaki, płazy, bezkręgowce i ptaki. Norka europejska została wytępiona w większej części Europy jeszcze przed sprowadzeniem norki amerykańskiej, większego oraz sprawniejszego od niej drapieżnika.

shutterstock.com • 341819795

Ryś euroazjatycki

Ryś euroazjatycki, – gatunek lądowego ssaka drapieżnego z rodziny kotowatych, największy z rysi. Występuje w Europie i Azji. Poza kotem domowym, ryś i żbik są jedynymi występującymi w Polsce przedstawicielami kotowatych.

Ryś jest też jednym z największych drapieżników Europy.

W Polsce jest gatunkiem rzadkim i chronionym.

shutterstock.com • 673392808

Jeż europejski

Jeż europejski – gatunek ssaka łożyskowego z rodziny jeżowatych. Występuje w klimacie umiarkowanym na terenie od zachodniej Europy po zachodnią Polskę, Skandynawię i północno-zachodni obszar europejskiej części Rosji.

Charakterystyczna dla jeża jest okrywa z kolców, powstałych z przekształconych włosów. Kolce są prążkowane przemiennie biało i czarno.

Jeż prowadzi nocny tryb życia. Zaniepokojony zwija się w kulkę, broniąc się przed drapieżnikami dzięki kolcom; podczas próby dotknięcia, jeż zaczyna się trząść – ma to na celu ugodzenie kolcami drapieżnika.

Wilk europejski

Wilk europejski, wilk

eurazjatycki– podgatunek typowy wilka szarego, drapieżnego ssaka z rodziny psowatych, średniej wielkości, masa ciała ok. 60 kg . Poluje na jelenie, sarny, dziki. Sierść szara, ciemnoszara lub szaropłowa. Najszerzej rozpowszechniony podgatunek wilka. Niegdyś występował szeroko na obszarze całej Europy, jednak zaciekle polowania trwające kilka wieków spowodowały, że na wielu obszarach wyginął. Obecnie w Europie najwięcej tych wilków żyje na Ukrainie, w Polsce, Rumuni Estonii, Białorusi, zaś największa populacja żyje na dużym obszarze zachodniej Rosji.

Wiewiórka pospolita

Wiewiórka pospolita – gatunek gryzonia z rodziny wiewiórkowatych. Tułów wraz z głową wiewiórki pospolitej osiąga łącznie długość 20–24 cm, ogona 17–20 cm, przy masie ciała 200–300 gramów. Zwierzę charakteryzuje się ubarwieniem zmiennym. Spotykane są dwie odmiany: jedna z częścią grzbietową wybarwioną na rudo, szarymi bokami i białą częścią brzuszną, a druga o grzbiecie czarnobrunatnym i białej części brzusznej, a bokach cieniowanych. Możliwe są także wybarwienie pośrednie. Występuje w Europie i Azji na terenach leśnych. Jest pospolita na terenie całej Polski, głównie w parkach oraz lasach liściastych. Zamieszkuje również lasy iglaste¹.

Bóbr europejski

Bóbr europejski

– gatunek ziemnowodnego gryzonia z rodziny bobrowatych. Jest zwierzęciem silnie terytorialnym, rodzinnym i zasadniczo monogamicznym; wiecie nocny tryb życia. Posiada szereg cech morfologicznych, które ułatwiają mu prowadzenie ziemnowodnego trybu życia – może przebywać pod wodą bez przerwy nawet do 15 minut. Bóbr dzięki wyjątkowo silnym siekaczom potrafi ścinać bardzo grube drzewa, o średnicy nawet do 1 m.

Można go spotkać w północnej części Eurazji: od Francji, przez Europę Środkową, Skandynawię, po Rosję.

shutterstock.com • 1253166637

Foka szara

Foka szara – gatunek drapieżnego ssaka morskiego z rodziny fokowatych, jedyny przedstawiciel rodzaju **szarytka**. Dorosłe samce osiągają długość rzędu 2,3 metra przy masie ciała 170–310 kg, zaś samice do około 2 metrów przy masie ciała 105–186 kg. Szarytka morska wiecie wodno-lądowy tryb życia i jest gatunkiem typowym dla strefy przybrzeżnej. Podstawą diety szarytki są ryby, zarówno pelagiczne, jak i denne. Żywi się także skorupiakami, kałamarnicami i ośmiornicami a okazjonalnie także ptakami. Zamieszkuje zachodnie i wschodnie części północnego Atlantyku oraz wody Morza Bałtyckiego.

Kozica północna

Kozica północna – ssak z

rodziny wołowatych, zamieszkujący wysokie góry, takie jak Alpy, Kaukaz, Taurus, góry Bałkanów, Karpaty

Wschodnie, Tatry oraz Sudety .Jeden z dwóch gatunków z rodzaju *Rupicapra* (drugi to kozica południowa, występująca w Pirenejach, Apeninach i Górach Kantabryjskich).

Szop pracz

Szop pracz – gatunek średnich rozmiarów ssaka z rodziny szopowatych pochodzący z Ameryki Północnej. Szop jest wszystkożerny. Sierść szopa o szarym kolorze w 90% składa się z gęstego podszerstka, który chroni przed zimnem.

Pierwotne miejsca występowania szopa pracza to lasy liściaste i mieszane Ameryki Północnej, jednak dzięki dużej zdolności adaptacji zwierzęta te przystosowały się do życia na terenach górskich i mokradłach słonych, a także na obszarach zurbanizowanych, gdzie bywają uważane za szkodniki. Szopy spotyka się również w kontynentalnej Europie, w rejonie Kaukazu i w Japonii.

Jenot

Jenot azjatycki – gatunek drapieżnego ssaka należącego do rodziny psowatych . Jest jedynym przedstawicielem rodzaju **jenot**. Występuje w Azji i Europie, choć jego pierwotnym obszarem występowania był Daleki Wschód. Został zaaklimatyzowany na Ukrainie, Białorusi i Litwie. Stąd samorzutnie rozprzestrzenił się po Europie. Obecnie spotykany również w Skandynawii, Rumunii i Niemczech.

W Polsce zanotowano jego obecność w środowisku naturalnym po raz pierwszy w roku 1955 w Puszczy Białowieskiej.

Występuje na terenie całego kraju, najliczniej w północno-wschodnich województwach.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ !